

SPANNE
POLYNI
SACRA
M—Z
T. II

BV4224
.S6
1741
v.2
c.1

POLYANTHEA
S A C R A,

EX UNIVERSÆ

S A C R Æ S C R I P T U R Æ
UTRIUSQUE TESTAMENTI

FIGURIS, SYMBOLIS, TESTIMONIIS,

Nec non è selectis Patrum, aliorumque Authorum, Sententiis,
eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis
collecta, & copiosis, exquisitisque Materiis Moralibus

DE VIRTUTIBUS ET VITIIS

P R O

CONCIONIBUS EFFORMANDIS

adornata, atque ad communem, sacrorum præsertim
Oratorum, utilitatem in lucem edita;

LABORE ET STUDIO

R. P. ANDRÆ SPANNER,

E Societate JESU.

TOMUS SECUNDUS,

CUI PRÆTER INDICES TITULORUM, ET MATERIARUM,
Textuumque sacrorum, qui ex utroque Testamento in hoc Tomo explicantur,
accedit Syllabus Thematum in Dominicis & Festa totius Anni.

VENETIIS, MDCCXLI.

Ex Typographia Balleoniana.

SUPERIORUM PERMISSU, AC PRIVILEGIIS.

46604

1080044926

POLYANTHEA

SACRA

EX UNIVERSA

SACRAE SCRIPTURAE

UTRIUSQUE TESTAMENTI

FIGURIS, SYMBOLIS, TESTIMONIIS,

Nec non & selectis Patrum, aliorumque Authorum, Sententiis, eruditè interpretantibus, Similitudinibus, tantisque Historicis collectis, & copiosis, exornatisque Martiris Monumentis

DE VIRTUTIBUS ET VITIIS

P R O

CONCIONIBUS EFFORMANDIS

adhibita, atque ad communem, sacrorum praesertim

Oratorum, utilitatem in hunc edita;

LABORE ET STUDIO

R. P. ANDREAE SPANNER.

E Societate Jesu.

TOMUS SECUNDUS

CUI PRÆTER INDICES TITULORUM, ET MARGINALIUM

Tetrasyncha (hebraice) quæ ex numero 7. derivata, in hoc Tomo explicatur. Accenti 2. hinc inde utriusque Testamenti. Postquam

VENETIIS: MDCCLXII.

Ex Typographia Ballestrina.

TIULORUM PRAESERTIM, AC PRINCIPALIS

M.

TITULUS I.

MAGDALENA PŒNITENS.

§. I.

Nomen.

Magdalena Hebr. idem est, quod *turris*, à radice *Migdal*, idest, turris: fuit enim procerâ, & excelso corpore. 2. Magdalena idem est, quod *magnifica*, ut ait Origenes tract. 35. in Matth. Aut Magnificata, ut Pagninus in Nom. Græc. Hebr. 3. Idem Pagninus: Magdalena idem est, quod *vexillo insignita*, aut *vexillum dicens*, vel *elevans*. Erexit enim vexillum summe poenitentia, fervoris, & amoris, in Christum, juxta Cant. 2. 4. *Ordinavit in me charitatem*. Hebr. *Vexillum ejus super me charitas*. 4. Pagninus: idem est, quod *educata nuptia*, scilicet verbis Christi interitis, & externis, ad omnem sanctitatem, Cornelius in Luc. 8. 2.

§. II.

Figuræ, & laudes.

Regina Saba audita fama Salomonis &c. 3. Reg. 10. 1. S. Bonaventura S. 1. de S. Magd. comparat illam Regine Saba audienti sapientiam Salomonis; inter cetera ait: si Regina Saba invenit tantam sapientiam in figura; quantum putas invenit Magdalena in re ipsa: dicitur enim Luc. 10. 39. *Sedens secus pedes Domini audiebat verbum illius*.

Dum esset Rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem. Cant. 1. 11. Quando scilicet recumbente Domino, à muliere habente alabastrum unguenti nardi &c. ejus capiti superfusum. S. Justus Orgelii. hic.

illa vadens nuntiavit &c. Marc. 16. 10. Facta est Apostola Apostolorum, quæ prius erat fovea peccatorum. Hugo Card. hic.

Vade ad Fratres meos. Joan. 20. 17. Ecce constituitur Magdalena inter homines prima nuntia S. Resurrectionis: ut nuntiet his, qui hanc resurrectionem per universum orbem proclamaturi erant. Et Christus ore suo eam primam suæ resurrectionis Evangelistam fecit. Simon. Cass. lib. 14.

Quinque officia dedit Christus D. Magdalenz post conversionem. 1. Fecit thesaurariam suam. Christus non portabat pecunias; sed dicit Marcus, quod post sermonem circumspiceret, si à quopiam invitaretur ad prandium: hoc sciens Magdalena &c. 2. Fecit eam secretariam suam. Luc. 10. 39. *Sedens secus pedes Domini*: Credo, quod ipsa petiit de se, in quo ordine collocaretur; & forte fuit dictum à Christo, quod cum Seraphinis ex ardenti charitate. 3. Quia fecit eam familiarem suam, & sociam Matri suæ: quæ, licet esse purior Sole, non tamen desepit eam 4. Fecit eam apothecariam, & medicam suam; quando fatigato ex itinere unxit manus, & pedes, & caput. Fecit Apostolam. Petrus, Paulus &c. missi ad peccatores; sed Magdalenam missi ad convertendos Apostolos; dubios de Christi resurrectione. S. Vinc. Ferr. f. de S. Magd.

Quid per hoc vas, nisi Magdalenæ lapideum, idest, firmissimum, cor candidum per propositum innocentis vitæ. Hoc alabastrum plenum erat unguento amarissimæ poenitentia, & mœroris. S. Bernardinus t. 2. f. 46.

§. III.

Magdalenz poenitentia, lacrimarum.

Figuræ, Simbola.

Memor ero-Babylonis. Pf. 86. 4. B. Magdalena fuit Babylon, plena confusione peccati; vel confusione postmodum vere poenitentia. Sed de Babylone facta est Jerusalem. Hoc est miraculum, de quo If. 21. 4. *Babylon dilecta mea posita est: nihil in miraculum*: quia scilicet de Babylone sit Jerusalem. Hugo Card. hic.

Anima mea liquefacta est, ne liquens est. Cant. 5. 6. Monstruosum nimis gelicidium; si non fluat, ut cera, cor tuum. Jacuit ad pedes Jesu congelata prius Maria; tota mox in lacrymas instat nix, ad solem fervidum, liquefacta est. Audiebat simul eloquium tuum, quod est ignitum vehementer: non solum ignitum; sed sicut oleum effusum non tuum in fomentum ardoris. Jesu Christe, propter nimiam charitatem, qua dilexisti nos, descendisti in abyssum incendii. Joan. Geston tr. sup. Magnificat.

Suave cibarium, circui civitatem. Il. 23. 16. Hugo Card. hic applicat S. Magdalenz.

Tu speculum peccatorum, tu gaudium Angelorum; tu poenitentia forma, tu Apostolorum Apostola, tu divini amoris fornax &c. S. Bernardinus t. 2. f. 46.

De Magdalena poenitentia, varia.

Ecce mulier, quæ erat in civitate peccatrix. Luc. 7. 37. Satis probabiliter putant Simon Cassia, lib. 9. cap. 29. Toletus, Salmeron &c. fuisse civitatem Naim, in qua Dominus filium viduæ suscitavit; cujus fama commota est Magdalena. Silveira hic. Sed quæ civitas fuit hæc? crediderim, quod Naim: quam non nominat Lucas, ne idem bis repetat. Dixerat enim supra, quod ibat Jesus in civitate Naim, ubi filium viduæ suscitavit; & sic profecit historiam, quod mulier erat in civitate peccatrix, in civitate inquam, Naim. Hic cum famam Christi audiret; novo miraculo resuscitati adolescentis commota, & à Deo tacta ad Christum devenit: dicebat enim intrâ se: ille, qui vitam adolescenti mortuo restituit, poterit etiam mihi vitam præstare in peccatis defunctæ. Stella hic.

Lacrymis cepit rigare pedes. Luc. 7. 38. Accessit non ad caput Domini, sed ad pedes. Et quæ diu male ambulaverat, vestigia recta quærebat. Accessit aut Dominum immunda, ut rediret munda: accessit agra, ut rediret sana; accessit confessa, ut rediret professa. S. August. l. 5. hom. f. 23.

De qua septem demonia exierunt. Luc. 8. 2. Mystice Beda, Theophylactus, Gregorius septem vitia Capitalia. Ad literam veri demones. Ita Ambrosius, Euthymius, Janfenius. Cornelius hic.

Cur, non invitata, domum Pharisei, & Christum, adit? magnanima superat omnes difficultates. Reliqui pro temporali domo accesserunt: Chanaanæ pro ejectione demonis à filia. Matth. 25. 22. Fluxum sanguinis patiens. Matth. 9. 20. Hæc prima pro Domini obsequio, & salute sua. Dominum quærit. Sanct. Chrysolom. hom. 81. in Matth. cum ceteræ omnes curationis corporis gratia adessent; sola hæc, ad honorem ei conferendum, & anime incolumitatem acquirendam, accessit: nulla enim corporis ægritudine laborabat. 2. Avidè arripit occasionem salutis, alibi forsitan non habitura. Tertull. lib. de poenitent. cap. 4. Rape occasionem inopinatæ felicitatis. 3. Inclinet ad miserandum supremam dicit majestatem; & ideo credit, quod esset ad veniam